

Komedie česká o bohatci a Lazarovi – ukázka z úvodu 1. dějství:

Počíná se komedia

První actus

BOHÁČ: Ó, jak jsem já člověk náramně šťastný,
mnohým statkem a zbožím obdařený,
neb mám plné všecky kouty, truhlice,
komory, stodoly, sklepy, pivnice,
zlatem, stříbrem, penězi i mnohými
klénoty, obilím, víny dobrými,
uherskými, rejnskými i vlaskými,
divně a nákladně připravenými.
Summou hned v ničemž nemám nedostatku,
ano, v žádných mých věcech není zmatku.

/.../

Ale kde jest má najmilejší Anna,
nad všecko mé zboží vzácnější sama?

ANNA: Proč mne, panáčku, ráčíte volati,
což mi pak nyní chcete rozkázati?

BOHÁČ: Pod' sem, ty mé přemilé potěšení,
Anna, srdce mého obveselení.
Pomoz mi dnešní den se radovati,
neb jsem umínil teprv hodovati,
s radostí užívati statku svého,
v němž není nedostatku nižádného.
Nebo, co člověku statek prospívá,
když ho podle své vůle neužívá?

ANNA: Ó, můj panáčku jediný a milý,
prosím, slyšte mne na maličkou chvíli.
Pán Buoň nám proto ráčil zboží dáti,
abychom ho uměli užívati,
ne k rozkošnomu světa, rozpustilostem,
ani k rozličným bezbožným marnostem,
ale ke cti, k chvále jemu samému,
také k užitku bližními našemu.
/.../